

worden; binnenkort laat de plant alle bladeren vallen. Uit de toename valt af te leiden dat de massa van de plant in de tweede 10-jarige periode ongeveer verdubbeld is; de lengtegroei houdt practisch op, maar de diktegroei gaat door; wanneer het tempo gelijk blijft, zou de dikte van den beroemden, naar schatting 5000-jarigen baobab, op Afrika's Westkust, die 9 m dik is, in ca 1200 jaar bereikt kunnen worden, wat zeker een respectabele leeftijd is. Daar het groeitempo wel zal afnemen, is dit getal als een minimum te beschouwen.

Het door Mevr. HARREVELD-LAKO genoemde tweede exemplaar is thans ter ziele; in December 1935 is het door een plotseling optredenden rukwind omgewaaid; het wortelstelsel, dat reeds in de jeugd een moeilijke periode had te doorstaan, bleek zeer ondiep te zijn en bovendien was het zwaar aangetast. Dit exemplaar was naar schatting hoogstens 60 cm dik, dus ongeveer de helft van het andere even oude, maar voorspoedig opgegroeide exemplaar.

Aan verschillende belangstellenden werden reeds vruchten en jonge planten verstrekt, zoodat thans waarschijnlijk reeds ettelijke exemplaren in Oost-Java zullen groeien. Rijpe vruchten zullen op aanvraag gaarne worden afgestaan.

Pasoeroean.

O. POSTHUMUS.

REUZENSLANGEN EN HUN PROOI.

Slangen hebben ten allen tijde de belangstelling van het menschdom genoten en ook heden ten dage luistert men nog gretig naar slangenverhalen. Niet dat de doorsnee-mensch groote bewondering voor deze dieren koestert, maar het griezelige, het angstwekkende bevredigt een aangeboren zucht naar sensatie en emotie.

Over slangen wordt veel gefantaseerd en toch vinden slangenverhalen een gretig oor. Naar het voorbeeld, dat de *Python* met zijn buit geeft, worden de meest onwaarschijnlijke vertellingen op dit gebied door de goedgelovige gemeente „met huid en haar” verslonden. Wie hoorde niet eens het verhaal van een slang zoo dik als een boomstam en van evenredige lengte? Hier in Indië ziet men soms een onsmakelijke wandversiering in den vorm van een

Fig. 1.

[Foto M. Honda, Pontianak.]

gedroogde pythonhuid van onwaarschijnlijke lengte, waaromtrent de eigenaar verhalen weet op te disschen, die u een aangename rilling langs den rug doen loopen. Bij het bewonderen van zulke trofeeën moet men echter niet vergeten, dat een versehe slangen-

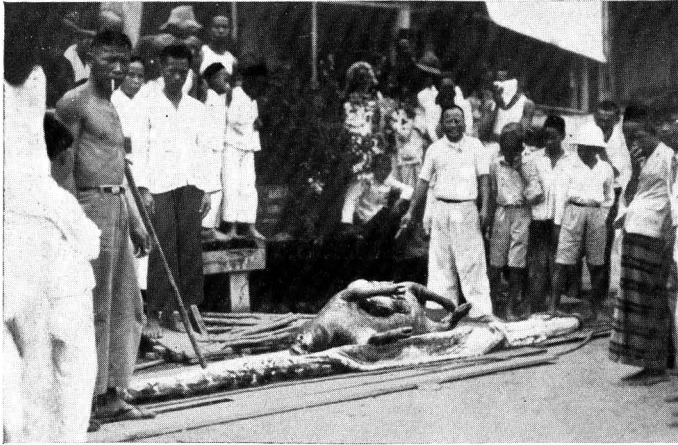

Fig. 2.

[Foto M. Honda, Pontianak.]

huid zich minstens 25% in de lengte en breedte laat uitrekken, en dat de waarheid bij slangenverhalen een nog grooter elasticiteit vertoont.

Toch zijn exemplaren van pythons bekend geworden, waarvan de lengte het ongelooflijke benadert. Wijlen de oude HAGENBECK vertelt in zijn autobiografie, hoe hij eens van een dierenhandelaar het aanbod ontving pythons van 28 voet (d.i. 9.33 meter) lengte te leveren. HAGENBECK beloofde den man voor zulk een reuzenslang een enorme som, overtuigd als hij was, dat dergelijke gedroch-

ten niet bestonden. De betreffende handelaar bleef dan ook in gebreke zijn belofte gestand te doen. Toch ontving HAGENBECK later van andere zijde twee pythons uit

Djambi, waarvan de eene $9\frac{1}{2}$ en de andere zelfs 10 meter lang was. Ik heb het genoeg gehad deze leviathans in Mei 1912 in het beroemde dierenpark van HAGENBECK te Stellingen te bewonderen. De werkelijkheid overtrof de stoutste verwachting. Zoo'n opgerolde slang vormde een heele pyramide van vleesch en de kop leek wel op die van een draak. Daar een van de slangen niet vrijwillig wilde vreten, wat in gevangenschap dikwijls voorkomt, werd zij kunstmatig gevoed door een of ander kadaver in de enorm rekbare keel te duwen. Toen ik het slangenhuis te Stellingen bezocht, had men het onwillige reptiel juist met dwang een doode antilope met hoorns en al in zijn keelgat geschoven. Een van de neven van HAGENBECK, die mij rondleidde, verklaarde toen, dat de schedel en de andere groote beenderen, nadat de rest verteerd was, later uitgespogen werden.

Nevenstaande opnamen geven een aanschouwelijk beeld van den omvang van een

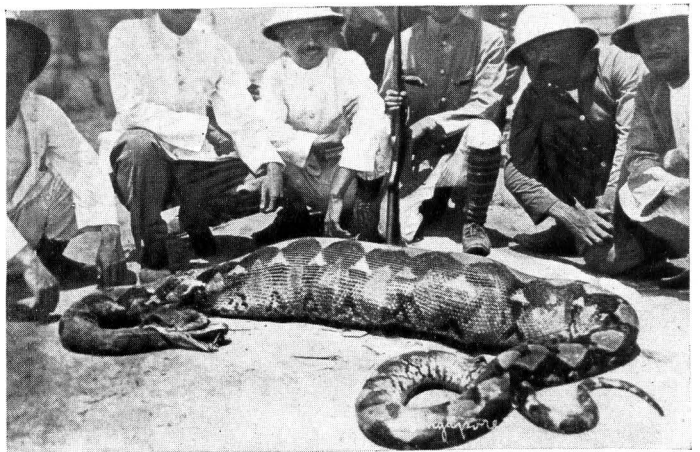

Fig. 3.

slangenmaaltijd. De eerste vertoont een *Python reticulatus*, door Dajaks te Soengai Ambawang, 30 km bovenstrooms van Pontianak, gevangen. Zooals de tweede foto doet zien, had het monster een wild varken van respectabele afmeting verslonden. De opnamen 3 en 4 stellen een nog merkwaardiger geval voor. Het betreft alweer een *Python reticulatus*, die liefst een heel hert bij wijze van hors d'oeuvre had opgeslokt. Ik kocht deze twee laatste foto's jaren geleden te Singapore, doch waar de slang vandaan kwam, ben ik niet te weten gekomen.

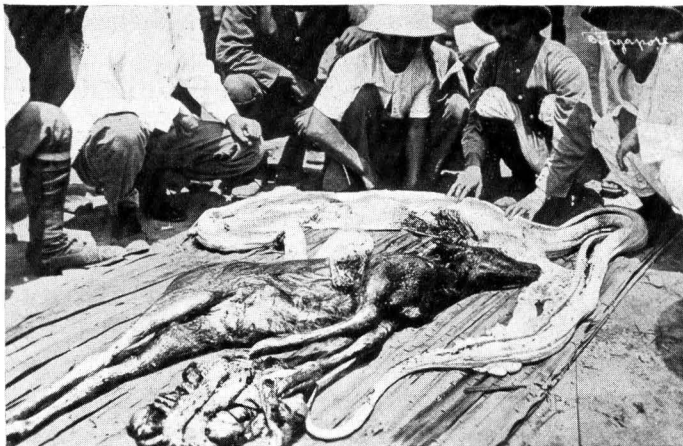

Fig. 4.

Overal vindt men afstammelingen van wijlen Baron VON MÜNCHHAUSEN, die elk verhaal weten te overtroeven. Er zijn er, die zonder blikken of blozen verklaren pythons gezien te hebben, die 12, ja zelfs 15 meter lang waren en die een heele karbouw naar binnen gewerkt hadden. Ik moet bekennen, dat ik zelf het nooit verder gebracht heb dan de vangst in de Padangsche Bovenlanden van een python van 6,70 meter, en met deze prestatie stel ik mij gaarne tevreden.

Bandoeng.

EDW. JACOBSON.

VERWILDERINGSCENTRA OP JAVA VAN UITHEEMSCHE PLANTEN.

Sedert (reeds vóór den aanvang der Christelijke jaartelling) Hindoes, en in de 16de eeuw na Christus Europeanen zich op Java vestigden, dus reeds sedert minstens 20 eeuwen, zijn zoowel in de bergstreken als de laagvlakte van dit eiland zaden en levende planten uit continentaal Azië en andere werelddeelen ingevoerd, in de laatste eeuw vooral uit tropisch Amerika. Inzonderheid Europeanen hebben zich in dit opzicht verdienstelijk gemaakt, hetzij door het invoeren van diverse groenten-soorten en sierplanten, hetzij door het importeeren van gewassen voor de groote cultures: koffie, cacao, thee, kina, cassave, rubber, agave, coca, oliepalm. Men zie daarover o.a. DE HAAN (§ 246): „Met elkander is het een opgewekt leven in en om het Batavia van 1650. „Ook de vaderlandsche lust voor tuinieren . . . erlangde een ruimer veld, naarmate „de omstreken wat minder boschrijk en onveilig werden. Van deze liefhebberij krijgt